

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

РАЙОННА ПРОКУРАТУРА - ХАСКОВО

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Организационен индекс	Дата
VCC - 3161 / 20	12 -04- 2021

**ЧРЕЗ
ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ГР.СОФИЯ
УЛ.“ЕКЗАРХ ЙОСИФ“ №12**

**НА ВАШ РЕГ. № ВСС-5839/01.04.2021г.
по електронна поща
konkursi@vss.justice.bg**

**ДО
ДИРЕКТОРА НА
БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ ЗА
ПРАВНИ ИНИЦИАТИВИ**

ОТГОВОРИ

на въпроси, зададени на основание чл.50, ал.1 от Наредбата за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, във връзка с чл.194а, ал.6 от ЗСВ

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Във връзка с участието ми в процедура за избор за заемане на длъжност „Административен ръководител - Районен прокурор на Районна прокуратура Хасково“, представям на Вашето внимание отговори на поставени към мен въпроси от Български институт за правни инициативи.

Въпрос 1: Какво е Вашето мнение по отношение на окрупняването на прокуратури или промяна на тяхната компетентност, включително и по посока нейното разширяване?

Отговор: Мнението ми по отношение на окрупняването на прокуратурите е изцяло положително, като считам, че по никакъв начин не е ограничен достъпа до правосъдие на гражданите. Основната цел, която се поставя е да бъдат преодолени диспропорциите в натовареността на прокурорите, като се повиши качеството и ефективността в дейността на всяко едно териториално отделение обединено към

прокуратурата в областния град. В голяма степен считам, че тази цел е изпълнима и първите данни, въпреки краткото време, специално за РП Хасково са в положителна посока.

Доколкото е взето решение от съдийската колегия на ВСС да се движат по четвъртия от тях вариант, считам, че при осъществяване на тази реформа от тях, за прокуратурата няма да бъде проблем да осъществи и по нататъшна реформа, тъй като по-големия път от прокуратурата в тази посока е извървян.

Въпрос 2: Смятате ли, че избраните административни ръководители следва да преминават обучение по Кодекса за етично поведение на българските магистрати с оглед на правилата за тях, разписани в него?

Отговор: Считам, че избраните за административни ръководители не следва да преминават обучение по Кодекса за етично поведение на българските магистрати. Административният ръководител е пръв сред равни, и като всеки български магистрат познава и следва да спазва стриктно правилата за етично поведение разписани в Кодекса. Мое мнение е, че административния ръководител следва да дава и пример на другите си колеги с безукорното си етично поведение и да не толерира прояви, които може да накърнят репутацията, на който и да е прокурор в обществото, а от там и на институцията, която той представлява.

Въпрос 3: Какво е Вашето мнение по отношение на политиката на ПРБ за изнасяне на материали по досъдебни производства пред широката публика чрез средствата за масова информация?

Отговор: Не виждам проблем по отношение на политиката на ПРБ за изнасяне на материали от досъдебните производства. Динамиката на обществените отношения в страната, засиленото обществено и медийно внимание върху работата на прокуратурата, неизбежно налага информираност на обществото от страна на институцията. Изнасянето на информация по досъдебни производства или преписки става по ясно определени и строго утвърдени правила и в съответствие с медийната стратегия на прокуратурата, при преценка от наблюдаващия прокурор и спазване на ограниченията в НПК, какво, кога и в каква степен да се изнесе по дадено дело или преписка, пред широката общественост. По този начин се гарантира и прозрачност и информираност от страна на прокуратурата по разследваните от нея производства. Отделно от това се дава ясна заявка пред всички членове на обществото, че определени противообществени прояви няма да се толерират по никакъв начин и ще бъдат преследвани с цялата строгост на закона.

Въпрос 4: Какво е мнението Ви да последните промени в НПК и ЗСВ, създаващи нова фигура, която да разследва главния прокурор?

Отговор: Мнението ми по този въпрос е, че предложените промени в действителност са противоконституционни. Въвеждането на прокурор, разследващ главния прокурор, няма основание в действащата Конституция. Създаването на такава нова фигура поражда множество въпроси свързани с независимостта на

прокурорите в рамките на съдебната власт и равенството на гражданите пред закона. Чрез създаването на такава фигура се създават ненужни и изпразнени от съдържание институции, непознати за нашата правна традиция, които не съществуват и в правните системи на другите държави членки на Европейския съюз. Поражда се и риторичния въпрос: „а кой ще разследва този прокурор и ще контролира неговите действия дали са законосъобразни и правилни?“.

Смятам, че не би следвало да има пречки, всеки един прокурор да разследва деяния, извършени от главния прокурор и неговите заместници. Ако следва да се извършат някакви промени то следва да се търси механизъм в рамките на досегашната институционална структура в държавата, който да даде съответните правомощия и процедури, които да позволят решаването на този въпрос.

Въпрос 5: Смятате ли, че са необходими законодателни промени във връзка с решението на СЕС по дело C-648/20 PPU относно българската ЕЗА?

Отговор: При отговора на този въпрос във връзка с цитираното решение на СЕС, на първо място следва да се отбележи, че прокурорът по българското право отговаря на критерия за независимост и обективност, тъй като не може да получава указания от органи на изпълнителната власт.

Не следва да се предприемат промени в законодателството, когато прокурорът издава ЕЗА за изпълнение на наказание „лишаване от свобода“, тъй като изцяло приложимо е приетото по цитираното дело, т.е. липсващият съдебен контрол върху самото издаване на ЕЗА не може да се отчете като проблем, доколкото ефективната съдебна защита на правата на засегнатото лице се постига чрез влязлата в сила присъда, постановена от съда и тя е основанието за задържането на лицето.

Не така стои въпроса обаче при издаването от прокурор на ЕЗА за наказателно преследване, чието основание е акт за задържане, постановен също от прокурор, а не от съд, каквито са преобладаващите в практиката случаи в досъдебното производство. Разумно би било съевременно да се предприемат необходимите стъпки за хармонизиране на законодателството ни с правото на Общността, без да се изчакват евентуалните предстоящи откази на други държави-членки за изпълнение на ЕЗА от България.

Тук следва да се отбележи и едно изключение, а именно, когато актът за задържане е неизпълнено до момента съдебно определение, с което е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ също не би следвало да има проблем, тъй като има произнасяне на българския съд, каквото е и изискването по цитираното решение.

Въпрос 6: На стр.5 от Вашата концепция посочвате, че „според прокуратурата е налице чувствително завишение на т.нар. латентна престъпност, която не се регистрира“. На какви фактори се дължи това, според Вас?

Отговор: Под посоченото понятие до 2019г. съм имал в предвид от ежедневните си срещи с гражданите, че реалният брой на регистрираните престъпления е по-голям, но част от хората смятат, че полицията няма да им помогне и затова не подават сигнали. Основните причини, поради които гражданите не съобщават,

когато са станали жертва на престъпление, са недоверие, че полицията може или че ще направи нещо, или убедеността, че не са загубили нещо толкова ценно. Друг вариант е да познават извършителя и да твърдят, че могат да се оправят сами или обратното да имат страх от него.

Смея да твърдя, че тази скрита престъпност ще бъде намалена и ще излезе на светло с предприетите действия през 2020г. от страна на Главния прокурор на Р.България, органите на МВР и от прокуратурите в страната, включително и от РП Хасково, по линия на борбата с битовата престъпност, особено в малките населени места, както и в местата със смесени етноси. Там обикновено живеят по-бедни и възрастни хора, които стават жертви на този вид престъпност. Основната цел е да се върне държавата и доверието на хората в тези населени места. Това не е кампанийна дейност и работата по борбата с тази престъпност ще продължи и в бъдеще, като един от основните приоритети на прокуратурата.

Считам, че в тази насока е и една добра инициатива, подета от Апелативния прокурор на гр.Пловдив, в тези населени места да има и по график дежурни прокурори, които да приемат и изслушват хората относно извършените спрямо тях деяния.

Въпрос 7: На стр.7-8 от Вашата концепция е посочен броят на внесените споразумения, като в периода 2017г.-2019г. те дори са повече от внесените обвинителни актове. На каква се дължи широкото приложение на този институт от прокурорите в РП-Хасково? Различава ли се РП-Хасково по този показател спрямо други прокуратури в страната?

Отговор: Увеличеният брой на споразуменията през този период е функция на увеличения брой на наблюдаваните и приключени бързи производства от РП-Хасково и добрата работа на прокуратурата, като доказателства събрани и обезпечени в досъдебната фаза на производството. Институтът на споразумението е предвиден в НПК и аз считам, че това е един добър институт, на практика това е най-бързият начин за приключване на едно наказателно производство. Ако в резултат от престъплението са възникнали имуществени вреди, те трябва да са възстановени и обезпечени. Преди да се вземе решение за споразумение, от прокурорите внимателно се обсъждат всички обстоятелства и се преценят всички ползи и негативи. Дори ако присъдата е условна, бързото ѝ постановяване поставя престъпника незабавно в условията на изпитателен срок и при нова проява той ще изтърпи както старото, така и новото си наказание. Обратното, ако делото върви по общия ред, всичките му престъпления преди окончателната присъда впоследствие ще бъдат групирани и той ще изтърпи само най-тежкото от тях.

Периодично в РП Хасково се прави анализ на наложените наказания по споразуменията и се отчита категорично, че те съответстват като санкции на практиката на съда по налаганите наказания по техни дела, приключени по общия ред с присъди за отделните видове престъпления.

Поради горепосочените предимства на споразумението, то намира все по-широко приложение, както в РП Хасково, така и в прокуратурите в страната.

Въпрос 8: На стр.12 от Вашата концепция, като една от причините за постановяване на оправдателни присъди сте посочили „противоречива съдебна

практика, промяна на доминиращата практика или други обстоятелства, свързани с тълкуването на закона“. Смятате ли, че провеждането на редовни срещи между прокурори и съдии по конкретни въпроси би било полезно за преодоляването на този проблем?

Отговор: Отговорът на този въпрос е положителен, защото в крайна сметка дава добри насоки в работата на прокуратурата. Ето защо смятам, че следва да се продължи добрата практика на провеждане на периодични работни съвещания на състава на прокуратурата с наказателната колегия на съда за уеднаквяване на практиката по наказателни дела, без лични пристрастия, без взаимни обвинения и най-важното без прехвърляне на отговорността. Тази практика във времето доказва своята ефективност, тъй като спомогна да се коригират бързо установени пропуски и затруднения, като се въвеждаха своевременно добри съдебни практики, както на РС Хасково, така и на другите съдилища в страната, което доведе до оптимални решения при възникнали спорни въпроси в работата на прокуратурата по отделни състави на престъпления. След обединението смятам, че следва да се правят и такива срещи със съдилищата съответстващи на териториалните отделения, за да се поставят реално възникващи въпроси във връзка с практиката и в процеса на работа пред Общото събрание на Окръжен съд Хасково.

Благодаря за зададените въпроси.

С уважение:

/Румен Сираков/